

trojica je na cesti izropala Antona Gregorja, Jožefa Žižeka in Karla Brgleza, katerim so roparji odvzeli denar in kolesa. Vlom v krčmo Karoline Fartelj jim je spodletel. Kolovodja vseh tolovajstev je bil Vinko Horvat, ki je nastopal celo s samokresom. Orožniki so končno organizirali obsežen pogon na Horvata in so ga tudi izsledili pri ljubici. Pri pogledu na orožnike je Horvat streljal, na kar sta mu odgovorila orožnika in sta ga zadela v roko in nogo. Ranjen se je cigan vdal. Orožniki so ga zgrabili in so ga vklenjenega oddali v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Požar v obmejnem kraju. V Korovcih ob jugoslovansko-avstrijski meji je začelo goreti v odsotnosti gospodarja pri posestniku Francu Kolmanku. Ogenj je izbruhnil v škednju. Ker so bila vsa poslopja krita s slamo, so zajeli plameni hitro še drugo gospodarsko poslopje in hišo. Požarna nevarnost se je razvila s tako naglico, da na pomoč prihiteli sosedje niti živine niso mogli oteti. Zgorela je krava, dve telici ter tri svinje. Pogorelec je tudi ob žito, katero je bilo pripravljeno za mleto, ob krmo in razno gospodarsko orodje. Škoda znaša 60.000 din.

Nalivi. Ze dober mesec imamo zelo deževno vreme. Skoraj vsak dan dežuje. Na Ravenskem in Dolinskem je že zelo veliko škode. Voda je poplavlila travnike in njive. Krompir je že začel gniti in tudi druge rastline trpijo škodo. Jesenski pridelki so obetali zelo dobro letino, a že bo še nekaj časa deževalo, bo uničen krompir in tudi ajde in repe ne bo. Zdaj se je sicer zjasnilo, pa se ljudje bojijo novih nalivov.

Sobota. Daleč naokrog znani sejem »Bertalanova« je bil letos zelo slab, to pa radi velikega dežja. Živine je bilo malo, pa se je skoraj vse prodalo. Cena živine je tudi pri nas poskočila. Biki se kupujejo po 6 Din in čez za kg žive teže, teleta pa že po 7 Din. Kmet si je sedaj malo oddahnil, le prevelike doklade ga tarejo. Da bi ta cena živine le ostala.

Sobota. V tukajšnji zavod »Martinišče« je bil letos zelo velik naval. Vsi prostori so prenapolnjeni in več ni mesta niti za enega dijaka. Starši so uvideli veliko korist takega zavoda in zato želi vsak dober stariš, da pride njegov otrok v dobro mesto. Mi gospodom salezijancem čestitamo, da so ugled zavoda tako dvig-

nili. Treba bo misliti na povečavo sedanjih prostorov. — Širijo se govorice, da pride kmalu v Soboto cel bataljon vojaštva in bo tu stalno nastanjen. To bo za Soboto velika pridobitev in tudi korist. Torej v kratkem dobimo okrožno sodišče in vojaštvo. V Soboti bo začelo pri-manjkovati stanovanj, ki so že sedaj menda dražja kot v velikih mestih.

Mačkovci. Živahnega Zelkovega Vančeka več ni med nami. Vest o njegovi smrti nas je vse pretresla, saj smo ga videli v torek 24. avgusta opoldne, kako je skakal po hribih, a okrog četrte ure popoldne je bil že mrlič. Šel je z materjo v mlin, mati se je odstranila in mali enajstletni Ivan je že prišel preblizu transmissije in našil so le razmesarjeno telo. Bil je seveda pri priči mrtev. Nenadna smrt je domače in vse, ki so ga poznali, hudo prizadela. Pokojni zapušča žalostne starše in tri brate ter štiri sestrice. Žalostne domače naj tolaži Bog in molimo vsi za rajnega Vančeka, da bo čim-

prej prišel k ljubemu Bogu, če morda ima še kaj odslužiti v vica. Naj počiva v miru.

Sv. Sebeščan. Kakor smo poročali, smo nameravali imeti v nedeljo 29. avgusta blagoslovitev nove stolpne ure. Urar ni mogel ure pravočasno izgotoviti in zato je blagoslovitev preložena na poznejši čas. Radi tega je tudi gasilno društvo preložilo svojo tombolo, ki bo isti dan, ko blagoslovitev nove ure. Kedaj bo to, bomo pravočasno poročali. — Naš župnik g. Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je bil v svrhu dušnega pastirstva med našimi sezonskimi delavci. Letos je med našimi delavci dosti malarije. Tudi g. Bejek je zbolel za to boleznijo in je moral iti v bolnico v Osijek, katero pa je že po šestih dneh zapustil.

Sv. Sebeščan. Kn.-škofijski ordinarijat je podelil našo župnijo našemu župniškemu upravitelju g. Bejek Janezu. Kakor slišimo, bo imel inštalacijo 15. septembra. Gospodu želimo obilo božjega blagoslova.

Blagoslovitev temeljnega kamna za spomenik slovenskim žrtvam svetovne vojne.

Zadnjo nedeljo so se zbrali na Brezjah bojovníki, da prisostvujejo slovesni blagoslovitvi temeljnega kamna slovenskim žrtvam svetovne vojne. Kot priprava za nedeljsko slovesnost je bil v soboto zvečer v cerkvi govor, v katerem je predsednik Zveze, č. g. M. Ratej, razložil pomen nedeljske proslave. Sledile so slovesne litanije, katere so opravili g. celjski opat Peter Jurak kot zastopnik lavantinskega škofa, gvardijan dr. Hadrijan Kokolj in Mirko Ratej. Po večernicah je bilo v samostanski dvorani zborovanje že v soboto došlih bojovníkov.

Cerkev na Brezjah je bila vso noč lepo razsvetljena z žarometi. Rake in pokanje topičev je oznanjalo glavno nedeljsko slovesnost.

Nedeljsko prireditve so počastili ljubljanski škof dr. G. Rožman, belgrajski nadškof dr. Ujčić, zastopnik kralja in kneza namestnika Pavla podpolkovnik Pavlič, ban dr. M. Natlačén in konjiški arhidijakon Tovornik.

Pred sv. mašo je imel škof dr. Rožman na zbrane nagovor. Po sv. daritvi je blagoslovil ljubljanski škof temeljni kamen za spomenik. G. predsednik Ratej je prečital listino, katero so zazidali v temeljni kamen.

Koj za blagoslovitvijo je otvoril zborovanje g. predsednik Zveze, pozdravil vse odlične zastopnike cerkve in drugih oblasti ter je predlagal pozdravne brzojavke: kralju, knezu namestniku Pavlu, dr. Stojadinoviču, dr. Korošču, vojnemu ministru in škofu dr. Tomažiču. Predsednik je prečital tudi brzojavke, v katerih so pozdravili bojovníke: notranji minister dr. Anton Korošec, škof dr. Tomažič, mariborski župan dr. Juvan itd.

Kot pokrovitelj bojovníške prireditve je povzel besedo burno pozdravljen ban dr. Natlačén, ki je naglašal, naj bo spomenik na Brezjah priča hvalečnosti slovenskega naroda žrtvam, ki jih je od Slovencev zahtevala vojna, znak miru in sprave in simbol tovarištva.

»Kaj pa je? Kaj pa je?«

Nihče mu ni odgovoril. Šele blizu vrat mu je rekla neka stara devica s škodoželjnim obrazom:

»Marijo so okradli. So že vse našli.«

»Kdo jo je okradel? Kje so kaj našli?« je možič sopihal.

»Pri mežnarju v kleti. — V zidu si je Veronika vse skup skrila. No, zdaj se ji bo nos pobesil.«

»Kako, da bi prav Veroniko mogli dolžiti, da je ona skrila?«

»Njene škarje so našli zraven, tiste, s katerimi je ono Marijino tenčico razrezala.«

Gašpar je planil v mežnarijo.

V kotu je čepel mežnar Aleš in je gledal topo pred se. Lice mu je bilo belo kakor zid, dolga brada pa se mu je tresla. V drugem kotu je ječala mežnarica Marjeta. Veronika je stala pri njej in je na vse načine poskušala, da bi jo potolažila. Bled je bil tudi Veroničin obraz; ali na njenem licu ni bilo ne strahu ne bojazni, le zdaj pa zdaj ga je spreletela senca jeze in zaničevanja.

Na mizi so ležale ukradene reči: Marijina zlata kronica, precejšen kos zlate verižice, nekaj potrganih starinskih zlatnikov in razrezana tenčica. Na zlati kronici so manjkali vsi dragi kamni, na verižici večidel vsi zlatniki, na tenčici pa vsi zlatniki in večina biserov. Dragocene ovratnice pa sploh ni bilo. Da bi še to našli, so premetavali biriči vso hišo od

strehe do tal, pisar pa je bil medtem na straži pri najdenih rečeh.

Sredi teh so bile tudi Veroničine škarje...

Nekaj trenutkov je stal Gašpar, kakor da ga je strela oplazila. Ko je prišel do sape, je rekel napol glasno:

»Za božjo voljo, kaj pa se godi tu?«

»To ve sam Bog,« je odgovoril mežnar s svojim basom in je dvignil glavo. »Lumparija, da hujše biti ne more! V klet so nam te reči nastavili, da bi nas v nesrečo spravili.«

»Ali je kdo po sili vdrl v klet?«

»Ne, je zmeraj odprta. Zakaj bi jo naj pa bili zaklepali? Repice nam vendar nihče ne bo kradel.«

Ko je Marjeta začula svakov glas, je zakričala:

»Gašpar, ali si ti? Pomagaj nam! Saj ti nam vendar verjameš, da smo nedolžni!«

»Nedolžni ste kakor sam sveti Alojzij, to sem stokrat voljen priseči. Kar bom mogel, bom storil,« je dejal možič. »Toda: ali niste prav nič vedeli, kako lumparijo vam predejo?«

»Ne čuli nismo, videli pa še manj kaj,« je spregovorila Veronika; »edino prejšnji teden je dvakrat nekdo položil za mano tele reči: prvič verižico spodaj pri macesnih, drugič pa kos tenčice, ko sem bila na Klemenovem vrhu. S pravo peklensko hudobijo so si namislili, kdor si je.«

za prevod neke perziške stare knjige, ki bi naj bila stara 2000 let. — Najnapornejše je bilo pri tem dehu ločiti posamezne liste papirusa, ki so postali s časom krhki in so se zlepili drug z drugim skoraj neločljivo. V nekoliko mesecih pa je učenjaku uspelo, da je napravil del rokopisa čitljiv in umijiv, in misli, da bo vse delo dovršil v dveh letih.

Bambus v južni Franciji

V vsej južni Franciji, posebno pa v Provansi, so se letos razcveteli bambusi. Pravijo, da vzbuja ta razcvet med tamkajšnjim kmečkim prebivalstvom nekakšen strah. V resnici se ta vrsta bambusov razcvete komaj enkrat, dvakrat v stoletju. Zakaj

Izbranim besedam g. bana je sledil pretresljiv govor predsednika invalidske organizacije g. Štefeta, ki je ganil zbrano množico.

Glavni govornik tabora je bil radovljiski župan g. Resman.

Po izvrstno podani deklamaciji je nastopil kot zadnji govornik zdravnik dr. J.

Pihlar iz Maribora, ki je slavil zasluge bojevnikov za naše osvobojenje.

Zatem je predsednik Zveze Ratej zaključil ob eni uri popoldne krasno zborovanje. Pevski zbor bojevnikov je zapel ob spremljevanju godbe »Bože pravde« in tabor se je začel razhajati na razne strani.

Na prosvetni tabor v Hoče

gremo v nedeljo, dne 5. septembra vsi! Vabimo vse! Naše očete in matere, da vidijo, za kaj se njihovi sinovi vnamajo, vabimo naše fante, ki še niso organizirani, da se tudi ti priključijo naši armadi. Vabimo tudi naša dekleta, da nas tudi one podprejo pri našem delu. Klic mladine iz dekanij Maribor desni in levi breg, Jarenina, Dravsko polje in Slovenska Bistrica je: V nedeljo gremo vsi brez izjeme v Hoče! Naš tabor je samo v Hočah! Ob 9. uri bo sprejem došlih gostov na postaji. Ob pol 10. sprejeto v cerkev k sv. maši. Po maši tabor pred cerkvijo, kjer govori dr. Josip Jeraj in dipl. jurist Franc Zebot ml. Po večernicah pa bo telovadni nastop fantov Slomškovega fantovskega okrožja. Tabor se vrši ob vsakem vremenu.

*

Prosvetni tabor v Št. Rju, ki je bil določen za praznik 8. septembra, je preložen na nedeljo 12. septembra. Spored tabora: ob 8.30 sprejeto, ob 9. sv. maša s pridigo na prostem, nato velik tabor, na katerem govori minister dr. Miha Krek, profesor dr. Franjo Sušnik in mariborski podžupan Fr. Zebot. Ob 14. slovesne večernice, ob 15. telovadni nastop članov fantovskih odsekov z nagovorom M. Geratiča.

Jarenina. Prvi Slovenjgoriški tabor kmečkega delovnega ljudstva se vrši v Jarenini dne 5. septembra. Vse one, katerim smo poslali okrožnico, prosimo, da skrbijo, da bo iz njihove župnije prišlo na ta tabor vsaj 150 do 200 ljudi. Vse zaupnike, kateri so prejeli plakate in letake, prosimo, da plakate takoj nabijejo na vidnih mestih, lepake pa razdelijo predvsem

med tiste, kateri se že iz navade udeležijo prireditve le takrat, če dobijo pismena vabila. Na taboru bodo govorili sledeči: Brodar Janez, predsednik Kmečke zveze in kmet iz Hrastja pri Kranju in njegova žena; Steblovnik Martin, predsednik Kmečke zbornice in kmet iz Šmartnega ob Paki v Savinjski dolini; Janžekovič Franc, banski svetnik in kmet iz Šterjanec pri Ptujju; Špindler Jožef, svetnik Kmečke zbornice, župan in kmet od Sv. Ane v Slov. gor. Prireditve se bo vršila ob vsakem vremenu, ker je za slučaj slabega vremena na razpolago društvena dvorana. V vsaki župniji naj si udeleženci iz svoje srede določijo nekaj rediteljev, kateri bodo vzdrževali red. Udeležence tabora tudi opozarjamo, da se bo isti dan popoldne vršila v društveni dvorani igra »Kadar se utrga oblak«, drama iz kmečkega življenja. Drama zasluži, da si jo vsak ogleda.

Sv. Peter pri Mariboru. Tukajšnje prosvetno društvo priredi ljudsko igro Revček Andrejček na prostem za farno cerkvijo. Predstave bodo: 5. septembra ob 3. uri popoldne in ob 8. uri zvečer ter 7. septembra ob 8. uri zvečer.

Fantje in dekleta, žene in možje iz valovitih Slovenskih goric, iz žarkih Haloz — vi ponosni Poljanci s širnega Dravskega, Ptujškega polja, pripravite se za prosvetni tabor v Ptujju, ki bo dne 19. septembra 1937!

Sv. Marko niže Ptuja. Na Mali šmaren, dne 8. septembra, bo pri Sv. Marku javni telovadni nastop ptujškega fantovskega okrožja, združen z blagoslovitvijo nove motorne brizgalne gasilске čete Markovci-Nova vas. Spored: Ob 13. zbiranje fantov fantovskih odsekov ptujškega okrožja in tudi od drugod so dobrodošli. Ob 14.

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN CREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čiščo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želoдец. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

skupen odhod z godbo v Novo vas, kjer bodo pri kapelci sv. Nikolaja pete litanije, nato blagoslovitev motorne brizgalne z nagovorom. Po blagoslovitvi skupen odhod na telovadlišče, kjer se vrši telovadni nastop članov in mladcev fantovskih odsekov s prostimi vajami, z lahko atletiko in z vajami na orodju. Prijatelji naših katoliških telovadcev in naših gasilcev so iskreno vabljeni!

Velika Nedelja. V nedeljo 5. septembra (angelska nedelja) vprizori ob treh popoldne dekliški krožek prosvetnega društva ljubko igro »Madona v gozdu«. Vsi vjudno vabljeni!

Sv. Venčal pri Slov. Bistrici. Prosvetno društvo priredi v nedeljo 5. septembra ob 3. uri popoldne v tukajšnji šoli igro »Prisegam«. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeni!

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Tukajšnja dekleta, članice Prosvetnega društva in Marijine družbe, vabijo na svojo prireditev. Uprizorijo v nedeljo 5. septembra po večernicah v šoli trodejanko »Prisegam«. Ker je omenjena igra polna resnih in šaljivih prizorov, bodo zadovoljni gotovo vsi, ki nas obiščejo. Torej priarčno vabljeni!

Dekliški tabor za dekanijo Nova cerkev se bo vršil 5. septembra pri Devici Mariji v Vojniku. Spored: Ob 9.15 pred cerkvijo pozdrav škofovega zastopnika; ob 9.30 slavnostna pridiga in sv. maša škofovega zastopnika; po sv. maši zborovanje pri cerkvi, na katerem nastopijo tri dekleta iz Celja, pozdravi deklet iz posameznih župnij, pesem. Tabor je namenjen vsem katoliškim mladencem in ne samo Marijinim družbam! Vse ste povabljeni, pridite v prav obilnem številu!

so je razcvetela baš letos, ne more nihče povedati in provansalski kmetje, ki niso nič manj praznoverni nego drugod, pripisujejo temu seveda nadnaraven pomen. Prepričani so, da bo imelo to za posledico hude dogodke.

Zobje iz stekla

Zdravniki nekega zobozdravniškega zavoda v Manchesteru na Angleskem so izumili umetno zobovje iz stekla. Te zobe izdelujejo iz stisnjene stekla posebne vrste in jih prevlečejo z neko barvo, tako da so popolnoma podobni pravim zobem. Po njihovih izjavah so novi stekleni zobje dosti boljše in trpežnejše od zob iz porcelana ali podobnih snovi.

»Kako pa pridejo tvoje škarje k temu?«

»V cerkvi sem jih pozabila, ko sem oltarni prt prirezovala. Ko sem jih šla zvečer iskat, jih ni bilo nikjer več.«

V tem so pricoklali oni trije biriči in so se rotili, da so vse preobrnil, da pa ničesar več niso našli; tudi, ko bi hišo na glavo postavili, ne bi mogli več kaj najti.

Tedaj se je začel Gašpar s pisarjem pogajati. Govoril mu je in govoril, pa mu je zaman pihal na dušo; nič ni pomagalo: mežnar, ona in Veronika so morali kakor zločinci dol v Kaplo.

* * *

Špela je torej dosegla, kar je želela. Ko sta se z grofovimi jagrom zadnjič pri Hudih pečeh razšla, se je vrnila vsa omočena domov. Reči si je morala, da je konec vsega upanja.

Ali tedaj ji je strast vnovič vzplamtela in zago-rela je huje ko kdaj prej... Ne, Veronika ga ne sme dobiti! Naj velja karkoli, tej ga mora iztrgati; kajti njen je Anza, njen in njen. Še smrti ji ni mar, niti sramotne na morišču ne, da le ta dva razdruži in razdvoji. Če drugače ne pojde, naj pa Anza z njo vred konča, ju bo vsaj rabelj združil...

Potem se je zopet zamislila:

Jagar je rekel, da bo prihodnje dni vrnil, kar

sta v šmarnski cerkvi ukradla. Morda bi ga mogla zaslediti in izvohati, kam bo ukradene reči položil; pobrala bi jih in vzela. S temi reči bi znala Veroniki tako zagosti, da bi imela za zmeraj dovolj.

Te misli Špela ni več izpustila. Prihodno noč je pet ur čepela za zidom na šmarnskem pokopališču, ker je bila prepričana, da bo jagar položil ukradene reči pred cerkvena vrata. Ko ga pa ni bilo in ves drugi dan na vasi ni bilo kaj čuti, se je spomnila, da je morda jagar Veroniki že vse povedal — saj je bila Veronika nekaj dni sem že spet doma — pa bo vso ropotijo kar k njej zanesel ali pa jo tako kam položil, da jo bo Veronika takoj našla...

Tako je Špela dve noči prežala okoli mežnarje. In res! Drugo noč, ko je lilo kakor iz škafe, da je bilo kar primerno vreme za skrite poti, je res prišel jagar in prinesel v vreči šmarnske dragocenosti ter jih položil za mežnarjo. Menil je, da je tu bolj varno kakor na cerkvenem pragu; ponoči nimá tu nihče kaj iskati, mežnarjevi pa bodo zjutraj takoj opazili tujo vrečo in pogledali, kaj je v njej. Nesli bodo reči v župnišče in jih dali gospodu; tako bo vse prav. Najrajši bi bil sam vse skup nesel v župnišče, ali tam so imeli hudega psa; ta bi bil tako lajal, da bi znal kdo nepravilno preji gledat, kaj da je. Zato se je odločil rajši za mežnarjo. Niti v sanjah pa mu ni prišlo na misel, da bi mogel kdo mežnarjeve osumiti, ko bi pri njih našli ukradene reči.

Špeli so se oči kar svetile, ko je iz svojega skri-